

UCHWAŁA NR 395 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie określenia zakresu obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne państwowych gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 284) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe gospodarstwa rolne mogą być pociągnięte do obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne w przypadku, gdy roboty prowadzone w gminie przynoszą tym gospodarstwom bezpośrednie korzyści gospodarcze oraz gdy roboty te nie mogą być wykonane za pomocą dniówek pracy niewykwalifikowanej przypadających w ramach świadczeń w naturze od indywidualnych gospodarstw rolnych, położonych w danej gminie.

2. Wysokość świadczeń w naturze, określona w ust. 1, nie może jednak przekraczać 1⁰/₀ podstawy opodatkowania, ustalonej państwowemu gospodarstwu rolnemu dla celów podatku gruntowego za rok podatkowy poprzedzający rok świadczeń w naturze.

§ 2. Świadczenia w naturze na niektóre cele publiczne mogą być pobrane od państwowych gospodarstw rolnych wyłącznie w dniówkach pracy niewykwalifikowanej lub w dniówkach pracy środków przewozowych konnych bądź zmechanizowanych wraz z obsługą, bez prawa zamiany świadczeń na gotówkę.

§ 3. Prezydja gminnych rad narodowych obowiązane są uzgodnić z zarządami miejscowymi państwowych gospodarstw rolnych termin wykonania prac w ramach świadczeń w naturze tak, aby nie uległ zahamowaniu normalny tok pracy w gospodarstwie rolnym.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie po raz pierwszy do świadczeń w naturze pobieranych w roku 1951.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*